

ΚΟΙΝΟΣ Ο ΑΓΩΝΑΣ ΣΕ ΑΕΙ, ΤΕΙ, ΙΕΚ, ΚΕΣ ΓΙΑ ΟΛΟΠΛΕΥΡΗ ΜΟΡΦΩΣΗ ΚΑΙ ΣΤΑΘΕΡΗ ΔΟΥΛΕΙΑ!

1. Η Οδηγία 36/2005 στην ουσία αποτελεί την ολοκλήρωση, στο νομοθετικό επίπεδο, των παρεμβάσεων που ξεκίνησαν με τις οδηγίες 89/48/ΕΟΚ, 92/51/ΕΟΚ, 2001/19/ΕΚ, ως το δεσμευτικό εκείνο θεσμικό πλαίσιο, στο οποίο πρέπει να προσαρμοστεί και το αντίστοιχο ελληνικό. Ένα πλαίσιο που προβλέπει και επιτάσσει:

- **διάσπαση του ενιαίου εκπαιδευτικού κορμού οριζόντια, σε κύκλους** (το γνωστό 3+2+3 και οι όποιες παραλλαγές του), κατά το αγγλοσαξονικό σύστημα των Bachelor-Master-PhD και κάθετα, σε ατομικές ροές σπουδών στο εσωτερικό του κάθε κύκλου, με το σύστημα των πιστωτικών μονάδων, των πολλαπλών συγγραμμάτων, των πολλαπλών μαθημάτων επιλογής, σεμιναρίων κλπ.
- **αποσύνδεση των επαγγελματικών δικαιωμάτων από τους τίτλους σπουδών** και η θέσπιση – ανεξάρτητων από τους ακαδημαϊκούς – “επαγγελματικών τίτλων” (πιστοποιήσεων επαγγελματικών προσόντων) μέσα από επαγγελματικές εξετάσεις, εμπειρία κλπ. ως προϋπόθεση για την πρόσβαση στην άσκηση του επαγγέλματος.

Στην πράξη, η εφαρμογή των κατευθύνσεων αυτών σημαίνει ότι οι σπουδές κατακερματίζονται σε ένα σκόρπιο άθροισμα επιμέρους γνώσεων και δεξιοτήτων που τις “μαζεύει” ο καθένας ατομικά, ο τίτλος σπουδών πλέον δεν αξίζει τίποτε περισσότερο από μια **απλή βεβαίωση ατομικής συλλογής γνώσεων και δεξιοτήτων**, προσαρμοσμένων στις άμεσες και συγκυριακές ανάγκες του κεφαλαίου, χωρίς καμιά αξία. Τους απόφοιτους περιμένει μια “εκλεκτή” θέση στην ανασφάλεια των ελαστικών εργασιακών σχέσεων ορισμένου χρόνου και Δελτίου Παροχής στα γραφεία, τις μελετητικές εταιρείες και στις βιομηχανίες – γιατί “πρέπει να αποκτήσουμε και εμπειρία”, όπως μας λένε. Μετά, **όλοι μαζί, από ΑΕΙ, ΤΕΙ και “κολλέγια” θα δίνουμε τις ίδιες εξετάσεις** για να πάρουμε λίγα “δικαιώματα” – που θα τα ασκήσουμε πού ακριβώς? – και ξανά στην ίδια εργασιακή αγωνία, με τις αμοιβές πείνας, τα εξοντωτικά ωράρια και τα υπέρογκα ασφαλιστικά βάρη που βιώνουμε. Και, ύστερα, πάλι σε εξετάσεις για μια ακόμα βαθμίδα “δικαιωμάτων” κ.ό.κ. Να που οδηγεί η αποσύνδεση του επαγγέλματος από το πτυχίο που είναι η πεμπτουσία της πολιτικής της ΕΕ και των γαλαζοπράσινων κυβερνήσεων μέχρι σήμερα.

2. Οι προσπάθειες εφαρμογής της πολιτικής αυτής στη χώρα μας δεν είναι καινούργιες, τόσο με τη λειτουργία των, δήθεν “διατμηματικών”, μεταπτυχιακών προγραμμάτων “ειδίκευσης” στα Πολυτεχνεία, τα ΠΔ 165/2000 και 385/2002, το ΣΑΕΙ κλπ., όσο και με την συνειδητή όξυνση του συντεχνιακού καυγά ανάμεσα στα ΑΕΙ και τα ΤΕΙ, στις διάφορες ειδικότητες μηχανικών και γενικότερα, μέσα από το αυθαίρετο και αντιεπιστημονικό πλαίσιο που διέπει τα υφιστάμενα επαγγελματικά δικαιώματα. Η Οδηγία 36/2005 έχει ήδη διαμορφώσει το συνολικό πλαίσιο που ωθεί ήδη και στη χώρα μας (με το περίφημο προσχέδιο ΠΔ του ΣΑΤΕ) προς την πλήρη διάσπαση των πτυχίων σε κύκλους, **εξομοιώνοντας τα πτυχία των ΤΕΙ με τα αγγλοσαξονικά Bachelor και τα διπλώματα των Πολυτεχνείων με master** και προσδιορίζοντας τη διαφορά μόνο ως προς τη δυνατότητα εκπόνησης διδακτορικής διατριβής, που έχουν άμεσα οι απόφοιτοι πολυτεχνείων και «μόνο» αφού πάρουν μεταπτυχιακό οι των ΤΕΙ και Bachelor του εξωτερικού ή των εγχώριων “κολλεγίων”. Η επιτυχής παρακολούθηση από τους τελευταίους των μεταπτυχιακών προγραμμάτων ειδίκευσης, θα τους εξομοιώνει πλήρως με Διπλωματούχους Μηχανικούς. Με βάση αυτά, το ΣΑΤΕ διατύπωσε τις τρεις βασικές αρχές του “νέου” πλαισίου επαγγελματικών δικαιωμάτων, παραπέμποντας στην έκδοση των αντίστοιχων ΠΔ στο άμεσο μέλλον. Οι αρχές αυτές είναι:

- **“Οι απόφοιτοι οποιουδήποτε τεχνολογικού εκπαιδευτικού ιδρύματος δεν καθίστανται έτοιμοι, αλλά ικανοί για άσκηση επαγγέλματος”,**
- **“Άμέσως μετά την αποφοίτηση θα χορηγούνται με την κατάλληλη πιστοποίηση δυνατότητες περιορισμένων επαγγελματικών δικαιωμάτων. Πλήρης πρόσβαση στα επαγγελματικά δικαιώματα μπορεί να δίνεται μετά την παρέλευση εύλογου χρονικού διαστήματος ώστε να υπάρχει η δυνατότητα αξιολόγησης της εμπειρίας, των επιπρόσθετων σπουδών κ.λ.π.”,**

- “Θα πρέπει να υπάρχει ένας **φορέας πιστοποίησης** τόσο των σπουδών (ακαδημαϊκών προσόντων) όσο και των επαγγελματικών προσόντων για όλους τους Μηχανικούς. **Ο φορέας αυτός μπορεί να είναι το Τ.Ε.Ε.**”

Ακόμη, το ΣΑΤΕ περιέγραψε ένα “μεταβατικό” σύστημα **τριών “βαθμίδων”** κλιμάκωσης των επαγγελματικών δικαιωμάτων, **με βάση τα χρόνια επαγγελματικής εμπειρίας** (στα 4, 8 και 12 έτη εμπειρίας, αντίστοιχα). Στο τέλος της διαδικασίας αυτής και μετά από επιτυχή περάτωση της διαδικασίας πιστοποίησης, τα επαγγελματικά δικαιώματα του αποφοίτου ΤΕΙ εξομοιώνονται πλήρως με εκείνα του Διπλωματούχου Μηχανικού. Ξεκαθαρίζει ότι αυτό θα είναι μόνο η αρχή και ότι θα ακολουθήσουν αντίστοιχα ΠΔ για τα επαγγελματικά δικαιώματα και των Διπλωματούχων. Στον ίδιο δρόμο θα βαδίσει με τον ένα ή τον άλλο τρόπο και η κλιμάκωση των επαγγελματικών δικαιωμάτων των αποφοίτων των κολλεγίων-ΚΕΣ κλπ. Αντίστοιχες παραλλαγές των παραπάνω προτάσεων του ΣΑΤΕ, εκφράζονται και στο εσωτερικό του ΤΕΕ, όπως φανερώνει το πόρισμα Ομάδας Εργασίας στο ΤΕΕ/ΤΚΜ, καθώς και οι «προτάσεις» Κρεμαλή για τη «νέα» δομή του ΤΕΕ. Είναι φανερό ότι τέτοιες ενέργειες αποσκοπούν στο να διαμορφωθεί ήδη από σήμερα το κλίμα «ζύμωσης» και, τελικά, αποδοχής της κατεύθυνσης της ΕΕ.

3. Η πολιτική αυτή δεν είναι τυχαία. Δεν είναι απόρροια των “κακών προθέσεων” κάποιων τεχνοκρατών των Βρυξελλών, ή του Υπουργείου Παιδείας. Είναι μια πολιτική που εφαρμόζεται ενιαία από όλες τις κυβερνήσεις σε όλες τις χώρες της ΕΕ, γιατί απαντά με τον καλύτερο τρόπο στις ανάγκες των κοινοτικών μονοπωλιακών ομίλων για:

- **φτηνό, ευέλικτο, μισοειδικευμένο επιστημονικό προλεταριάτο**, ικανό να στελεχώσει με χαμηλό κόστος και απαιτήσεις τη μηχανή της μονοπωλιακής κερδοφορίας, στα πλαίσια της γενικότερης στρατηγικής των καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων.
- ακόμα πιο ασφυκτικό έλεγχο πάνω στην εκπαιδευτική διαδικασία, **ένταση των ταξικών φραγμών στην ανώτατη εκπαίδευση**. Όλο και περισσότερο, τα παιδιά των λαϊκών οικογενειών θα συνωστίζονται στη μάζα των αυριανών εργατών, ενώ τα λιγότερα – σε σχέση με παλιότερες φάσεις εξέλιξης της καπιταλιστικής παραγωγής – αλλά με ανάγκη για υψηλότερο και επιτελικότερο επίπεδο ειδίκευσης και γνώσης στελέχη, θα προέρχονται κυρίως από μεταπτυχιακούς κύκλους master και διδακτορικού, σχετικά “κλειστούς” και με αυστηρότερα ταξικά κριτήρια ιδεολογικοπολιτικής επιλογής.

Στη χώρα μας, οι παραπάνω γενικές στοχεύσεις διαπλέκονται και με τις επιδιώξεις της ντόπιας ολιγαρχίας για:

- εξασφάλιση όρων μεγιστοποίησης της κερδοφορίας των εγχώριων μονοπωλιακών ομίλων στον τομέα των κατασκευών και την επιτάχυνση της συγκέντρωσης κεφαλαίου, **ένψει της πρόκλησης (για το κεφάλαιο, φυσικά) των ΣΔΙΤ**. Η δραματική αύξηση της μάζας του “τεχνικού προλεταριάτου”, θα πιάσει ακόμα περισσότερο προς τα κάτω, ακόμα και μέχρι κατάργησης στην πράξη, κάθε έννοιας συλλογικού δικαιώματος (ΣΣΕ, ωράρια κλπ.).
- τη δημιουργία ενός αποπροσανατολιστικού πολιτικού κλίματος στο χώρο των μηχανικών και των τεχνολόγων. Η **όξυνση των συντεχνιακών αντιπαράθεσεων** είναι βασικό “ατού” της κυβέρνησης στην επιδίωξή της να εμποδίσει την οικοδόμηση μαζικού κινήματος διεκδίκησης ριζοσπαστικών αιτημάτων, βασισμένων στις πραγματικές ανάγκες των εργαζόμενων και της νεολαίας, ικανού να επιβάλλει ουσιαστικές αλλαγές στους συσχετισμούς σε πολιτικό και κοινωνικό επίπεδο.

4. Στο παιχνίδι αυτό, η κυβέρνηση έχει βρει **πρόθυμους συμπαράστατες στις ηγεσίες ΤΕΕ και ΕΕΤΕΜ**. Είτε δηλώνουν σε όλους τους τόνους ότι “διαφωνούν” (ΤΕΕ), είτε ότι συμφωνούν και θέλουν και περισσότερα (ΕΕΤΕΜ), η ουσία είναι ότι και οι δύο **αποδέχονται** τον πυρήνα της λογικής της Μπολόνια, **την αποσύνδεση πτυχίου-επαγγέλματος και τις επαγγελματικές εξετάσεις** και τσακώνονται, ως “γάιδαροι σε ξένο αχυρώνα”, για το ποιος θα αναλάβει τη διεξαγωγή των εξετάσεων αυτών! Και οι δύο, αποδέχονται την ύπαρξη “μηχανικών 3 ταχυτήτων” (από ΤΕΙ, από ΑΕΙ, με διδακτορικό) και, άρα de facto και τους πολλαπλούς κύκλους σπουδών. Οι ηγεσίες αυτές, με τα “αιτήματα” που προβάλλουν, διεκδικούν το ρόλο του μοχλού υλοποίησης της κυβερνητικής πολιτικής. Η ηγεσία του ΤΕΕ δεν τολμά ούτε να ψελλίσει καν το αίτημα της μη εφαρμογής των κοινοτικών οδηγιών ΚΑΙ της 36/2005. Το σύνθημα “αναγνώριση του διπλώματος του μηχανικού ως Master” όχι μόνο δεν αξίζει δεκάρα ως “ασπίδα” των δικαιωμάτων των εργαζόμενων μηχανικών, αλλά επί της ουσίας νομιμοποιεί “από τη μπαλκονόπορτα” τη διάκριση σε κύκλους και αναβάλλει, στην καλύτερη περίπτωση,

για ένα σύντομο μέλλον την πλήρη ισοπέδωση. Τα δήθεν “όχι στο σχέδιο ΠΔ του ΣΑΤΕ” παλιότερα και η άσφαιρη επικέντρωση της συζήτησης στο θέμα του master και του κλεισίματος των ΚΕΣ από την ηγεσία του ΤΕΕ, αποτελούν απλά ελιγμό ώστε, χέρι-χέρι με την ηγεσία της ΕΕΤΕΜ και την κυβέρνηση να προωθηθεί ως δήθεν αμυντικός “συμβιβασμός”, η παροχή περιορισμένων επαγγελματικών δικαιωμάτων σε όλους τους αποφοίτους ΑΕΙ και ΤΕΙ στην αρχή, επαγγελματικές εξετάσεις στο ΤΕΕ για όλους και σταδιακή απελευθέρωση του επαγγέλματος. Έτσι, σε συνέντευξή του την περίοδο που το προσχέδιο ΠΔ του ΣΑΤΕ ήταν στην επικαιρότητα, ο Πρόεδρος του ΤΕΕ ξεκαθάρισε ότι ήρθε η ώρα για την “αναβάθμιση” των εξετάσεων για την άδεια επαγγέλματος των μηχανικών και ότι το ΤΕΕ είναι ώριμο για να προχωρήσει στις αναγκαίες αλλαγές.

5. Συνεπώς, είναι φανερό ότι **μόνο η συνολική αμφισβήτηση της πολιτικής της ΕΕ και η επιθετική διεκδίκηση του πλαισίου μιας αληθινά Ενιαίας Ανώτατης Εκπαίδευσης, μπορεί να αποτελέσει στόχο προοπτικής** για το κίνημα, τόσο στα ΑΕΙ, όσο και στα ΤΕΙ, τόσο στους διπλωματούχους, όσο και στους πτυχιούχους συναδέλφους, αλλά και στους αποφοίτους των ΙΕΚ, ΚΕΣ κλπ. Με στόχους πάλης βασισμένους στις ανάγκες μας, για:

- **Αντίσταση, απειθαρχία, ανυπακοή στις επιταγές της ΕΕ.** Καμμία εφαρμογή της Οδηγίας 36/2005, κατάργηση όλων των ΠΔ που ενσωματώνουν τις κοινοτικές οδηγίες στην εθνική νομοθεσία. Κατάργηση του νόμου-πλαίσιου για τα ΑΕ-ΤΕΙ και των νόμων για την αξιολόγηση, τη Δια Βίου εκπαίδευση, το ΔΟΑΤΑΠ κλπ.
- **Σταθερή δουλειά με δικαιώματα για όλους τους εργαζόμενους,** με 7ωρο-5θήμερο-35ωρο, κατώτερο μισθό 1840 € για τους μηχανικούς ΠΕ, μείωση των ορίων συνταξιοδότησης (στα 58 για τους άνδρες, στα 55 για τις γυναίκες) και των ασφαλιστικών εισφορών των εργαζομένων στην κατεύθυνση της απαλλαγής τους από αυτές με επιβάρυνση της εργοδοσίας και του κράτους.
- **Ένα, ενιαίο ακαδημαϊκό δίπλωμα, 5ετούς διάρκειας, ανά βασική ειδικότητα μηχανικού,** χωρίς διακρίσεις σε μηχανικούς “πανεπιστημιακής” και “τεχνολογικής” κατεύθυνσης, ίσου επιπέδου ακαδημαϊκά, μισθολογικά και μοριοδοτικά με τους τίτλους master της αλλοδαπής. Κατάργηση των μεταπτυχιακών ειδίκευσης στα Πολυτεχνεία, που υποβαθμίζουν τα διπλώματα που χορηγούν. Αναδιαμόρφωση της επαγγελματικής εκπαίδευσης, στην κατεύθυνση της ίδρυσης δημόσιων, μεταλλυκειακών επαγγελματικών σχολών για την κάλυψη των αναγκών της παραγωγής σε ενδιάμεσα στελέχη, με ταυτόχρονη κατάργηση των ΙΕΚ, ΚΕΚ κλπ.
- **Το ακαδημαϊκό δίπλωμα, μοναδική προϋπόθεση για την άσκηση του επαγγέλματος.** Κατάργηση κάθε μορφής εξετάσεων για την απόκτηση άδειας ασκήσεως επαγγέλματος, είτε στο ΤΕΕ, είτε στην ΕΕΤΕΜ, είτε οπουδήποτε αλλού.
- **Αντίσταση στη μετατόπιση της “τεχνικής ευθύνης” από τη δημόσια αρχή και την εργοδοσία, στις πλάτες του επιστήμονα-μελετητή, επιβλέποντα κλπ.** Κατοχύρωση του ουσιαστικού ελεγκτικού ρόλου των δημόσιων αρχών (πολεοδομικά γραφεία, διευθύνσεις βιομηχανίας κλπ.), επαρκής στελέχωσή τους με μόνιμο επιστημονικό προσωπικό, ίδρυση Κρατικού Σώματος Τεχνικών Ασφάλειας, κατάργηση των ιδιωτικών ΕΞΥΠΠ, σύνταξη και επικαιροποίηση των κανονισμών και των προδιαγραφών των έργων με κριτήριο τη συνδυασμένη ικανοποίηση του συνόλου των λαϊκών αναγκών και όχι την καπιταλιστική κερδοφορία.